

Sygn. akt I NWW 195/21

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie Z. S.

oskarżonego o czyn z art. 212 § 2 k.k.

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2023 r.

na skutek wniosku oskarżonego o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie J. D. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie pod sygn. VI Ka 540/21, na podstawie art. 26 § 3 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Z. S. w piśmie z 30 listopada 2021 r. powołując się na art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. wniósł o wyłączenie od orzekania w sprawie o sygn. VI Ka 540/21 sędziego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie J. D.

W uzasadnieniu wnioskujący wskazał, że SSO J. D. „nie jest sędzią w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tj. prawa europejskiego. Sędzia podlega presji politycznej (...) Oczywiste jest w sprawie, że pisowscy nominaci i delegaci wydadzą niesprawiedliwy wyrok”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących

wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN).

Wnioskodawca wyjaśniając czym w jego ocenie przejawia się brak niezależności sędziego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie J. D. odwołał się do przepisów Kodeksu postępowania karnego traktujących o wątpliwościach dotyczących bezstronności (art. 41 § 1 k.p.k.), braku uprawnień do orzekania, niezdolności do orzekania, zachodzeniu okoliczności skutkujących wyłączeniem sędziego z mocy prawa (439 § 1 pkt 1 k.p.k.) oraz nienależytej obsadzie sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.). Co kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy, wszystkie wymienione wyżej okoliczności wiąże z brakiem statusu sędziego w rozumieniu prawa europejskiego.

Powyższe wywody świadczą zatem o tym, że Z. S. kwestionuje umocowanie sędziego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie J. D. do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 3 u.SN, orzekł jak w sentencji.